

DU GODA JORD

Jag går här mellan tegarna
i vördnad andaktsfull
Du jord som har mig fostrat
du gav så rikt utur din mull
vi fick vårt liv utav dig.

Här sådde far tuvrågen
som året efter gav sågott
Jag minns den hällekanan
gulgräddad – det bästa som vi fått
och kornet till tunnbrödet och gröten.

Nog minns jag krigsårens knapphet
och finnvetet som mognade så bra
Ett tillskott till ransonen
så värdefullt att ha
Potatisen till glödheta mörten.

LAVSKRIKORNA

De kom till mitt fågelbord
på fransysk visit
Litet spökligt, fladdrande - tysta
Ljudlöst mellan trädens grenar
klängde på talgen- -roligt ni kom hit
Varför kallas ni skrikor – ni hörs ej knysta?
Sammetsmjuka - gråblåbruna - aningen röda

Torsten Pettersson

Allt annat som jorden gav
sovlet till vardagens fest
Lufttorkade köttet till brytan
Det hemvuxna gröna
som smakade bäst
nyss plockat och lagat rätt.

Jag böjer mitt huvud i tack
Du jord – som givit så rikt
Visst fordrade du arbete och nit
men gav igen så mycket likt
Jag dröjer i tacksamhet kvar

Torsten Pettersson

PÄRLOR

Ett litet, litet stoftgrand
gömt i ett musselskal
kan bilda en underbar pärla
i dagars gråa rad.

Dess mer som musslan plågas
av sandkornets irritation
ju skönare blir den pärlan
som alstras i smärtans kval.

Hela vårt liv är ett pärlband
en livstid här på vår jord
Utveckling, tjänst och hjälp
– mognad till livets längd.

Torsten Pettersson